

det er heldigvis ikke sket. Skulde det da virkelig kunne svække Statens Kredit og Omdømme i Udlandet, om den garanterede Renten af saa solide Papirer, som Kreditforeningsobligationerne ere? Vi maa huske paa, at det, at man hæver Kursen en 4—5 pCt., betyder meget i Omsætningen, saaledes som den nu har formet sig her i dette Land, og jeg tror ikke, man skal være dette Ønske ganske overhørig. I hvert Fald er det min Mening, at det er en Maade, hvorpaa man uden Skade kunde komme alle disse Erhverv til Hjælp, ved at skaffe dem Kapital paa sund og god Maade gennem solide Kreditforeningspapirer.

Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men slutte disse mine Udtalelser med at ønske den Regering, som nu er traadt til, at den maa føre den politiske Situation, hvor vanskelig den end er i Øjeblikket, ind i et Leje, der kan give langt mere Tryghed i Politik, end der har været hidtil. Jeg vil haabe, at der maa blive ført en saadan Politik, at det bliver kendeligt i det ganske Land, at man har en politisk Mening, og at man ind paa denne politiske Mening, denne politiske Tanke sætter sin politiske Eksistens. Jeg tror, at de Ord, der bleve udtalte af den højtærede Konseilspræsident, ere blevne hørte og ere blevne forstaaede, og at man vil møde denne Udtalelse med en bestemt Villie til at staa trofast Side om Side med alle dem, der ville kæmpe for det, som de anse for det rigtige og det bedste. Jeg tror, den nuværende Regering har en Mission, en meget stor Mission at udføre, men den har at udføre denne Mission under de allervanskeligste Forhold. Jeg vil haabe, at det maa lykkes for Regeringen at føre denne Mission igennem, og det paa en saadan Maade, at man kan sige, at det bliver det samtlige i vort Folk og ikke bliver det, som Politikken har været gennem mange Aar: det, der har bragt Splittelse og Spredning til forskellige Sider. Skal det lykkes, maa der samles en fast Stab om denne Regering, ikke alene her i Salen, men ogsaa ude i det ganske Land. Det trænges der saa vist til, og jeg tror, der er en Forstaaelse af det ude i Landet. Det vil ogsaa give sig til Kende, naar den politiske Ledelse føres af en fast og sikker Haand og mod et bestemt Maal. Naar saa den politiske og personlige Eksistens sættes ind derpaa, skulde jeg tage meget fejl, om man ikke skulde gaa en Fremtid i Møde, der sikrer, at det, man ansaa for Ret, og

det, som anses for og ogsaa maa kunne anses for den sejrende Tanke for Venstre, sely om Modstanderne ville bestride det, virkelig bliver opnaaet, og det paa en saadan Maade, at Folket i dette Land siger: dette var ogsaa vort.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Laust Jensen: Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) sluttede sine Udtalelser med at minde om mine Udtalelser forleden om, at Anlægget af Dobbeltsporet gennem Fyn burde fremmes mest muligt. Det ærede Medlem mindede endvidere om, at i Februar Maaned 1907, da Jernbaneloven var til første Behandling her i Tinget, var jeg en Modstander af den Tanke, at man, hvis Jernbaneloven ikke blev færdig som Helhed, skulde udskille Dobbeltsporet gennem Fyn og fremme det ved særlig Lov. Ved mine Udtalelser nu forleden Dag mindede jeg blot om, at der paa det Tidspunkt ikke var nogen Stemning for paa særlig Lov at fremme det omtalte Anlæg, medens jeg i øvrigt ikke udtalte mig det allermindste om den Stilling, jeg i sin Tid havde indtaget eller nu i Øjeblikket indtog til det omtalte Forhold. Jeg skal herom sige, at hvis enten det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer her i Salen af min Stilling forleden Dag have faaet det Indtryk, at jeg muligvis har omvendt mig fra den Stilling, jeg indtog i Februar 1907, er det en Misforstaaelse. Jeg har endnu den Opfattelse, at det vilde have været urigtigt, om vi i Foraaret 1907 vilde have skredet til paa særlig Lov at gennemføre det omtalte Dobbeltspor, og det navnlig af to Grunde. For det første var det efter min Mening et Brud paa Forudsætningen for Nedsættelsen af Jernbanekommisionen, som skulde enes om en hel Mængde nye Jernbaner, der skulde vedtages og ophøjes til Lov samtidig. Og dernæst vilde det efter min Mening have været en stor Uret mod de jernbanefattige Egne i Landet, hvis man i Foraaret 1907 havde udskilt Dobbeltsporet gennem Fyn af den store Jernbanelov og fremmet det paa særlig Lov, uden man samtidig havde skabt allermindste Sikkerhed for, at de jernbanefattige Egne i Landet ogsaa fik de Jernbaneanlæg vedtagne ved Lov, som vare tiltænkte dem af Jernbanekommisionen, Regeringen og Rigsdagen.